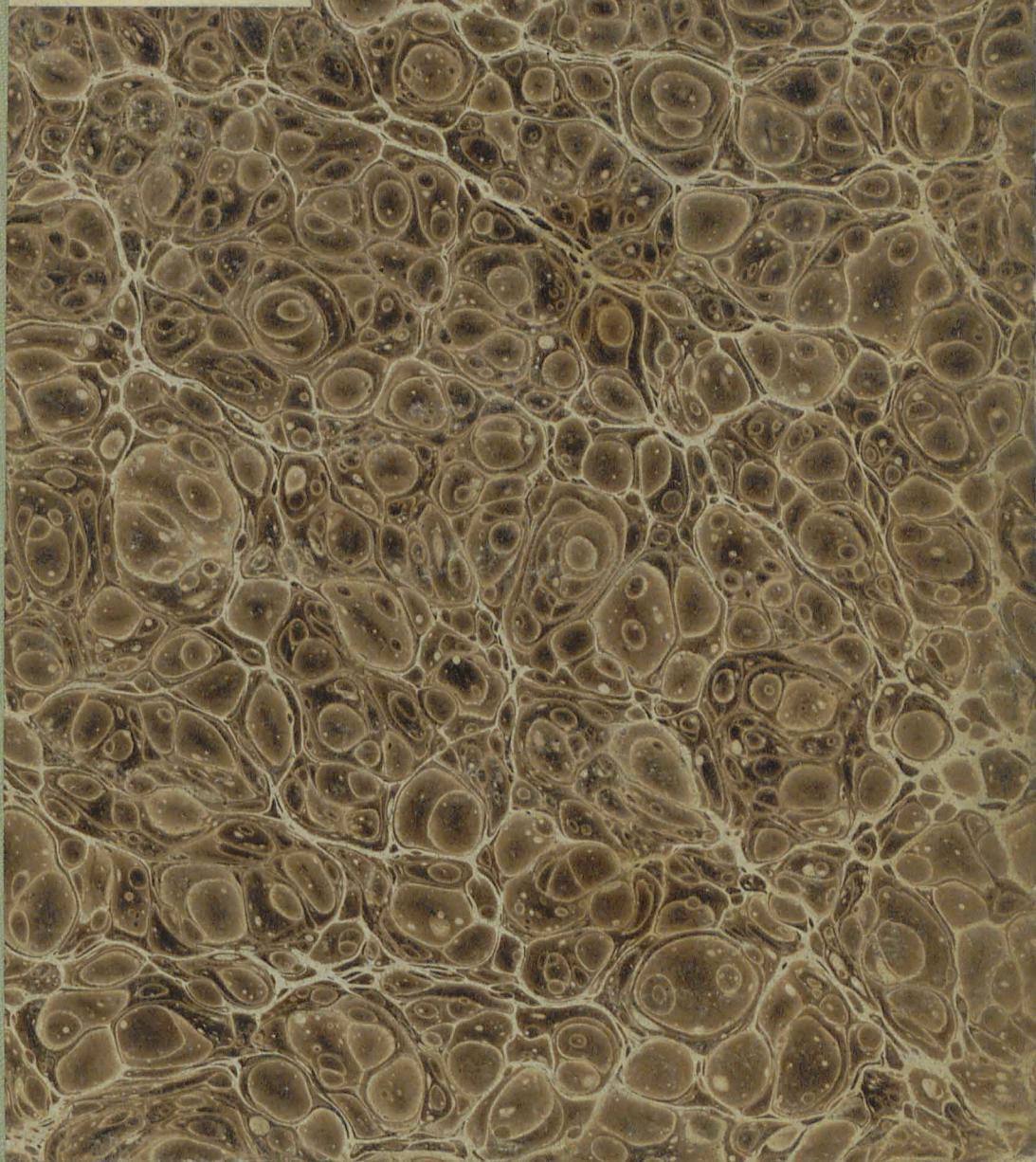


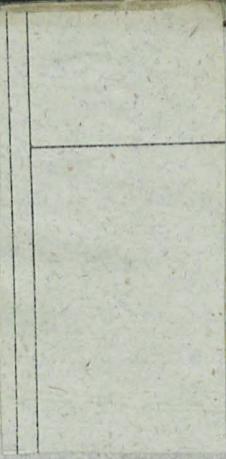
BIBLIOTEKA

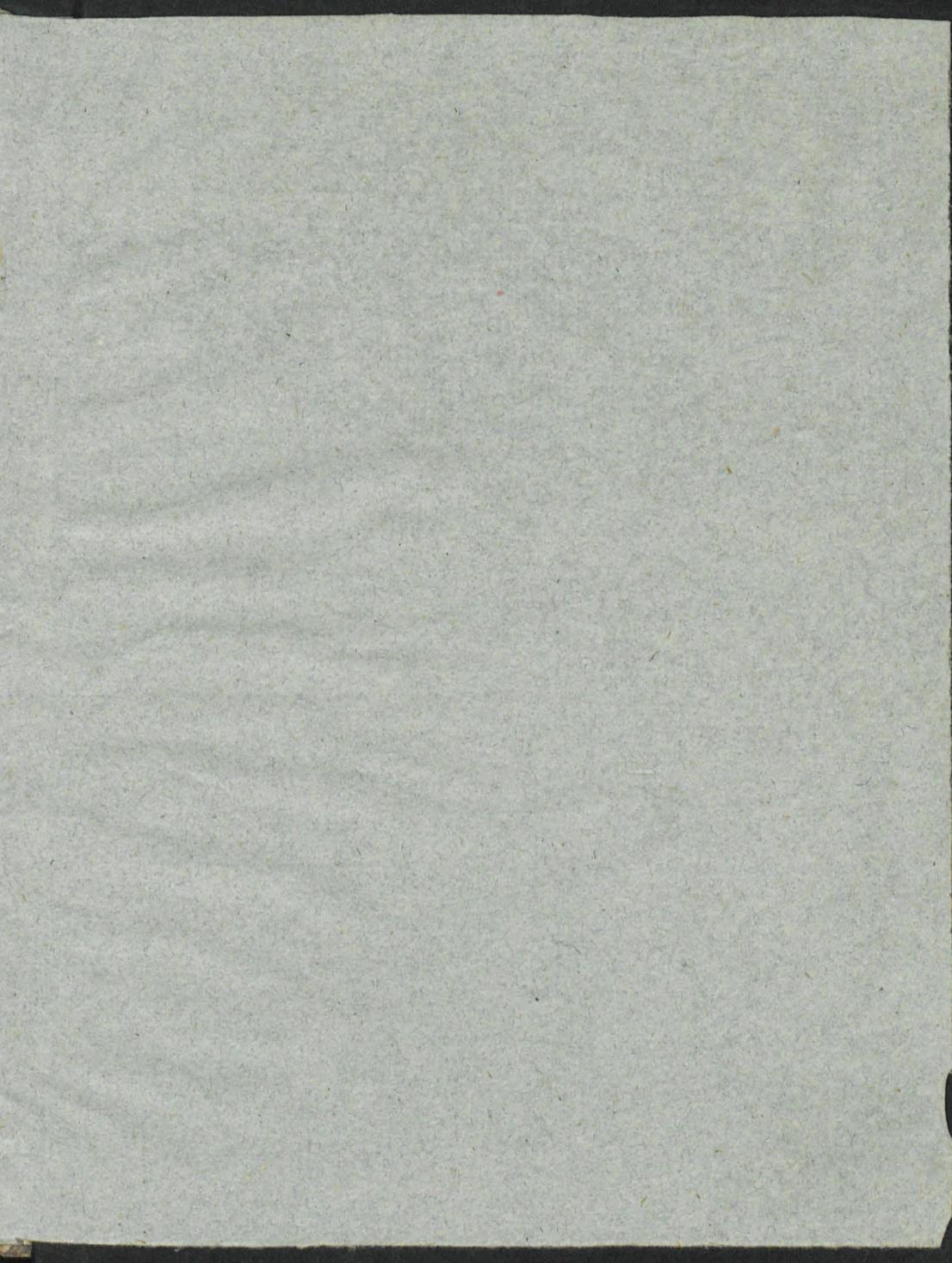
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

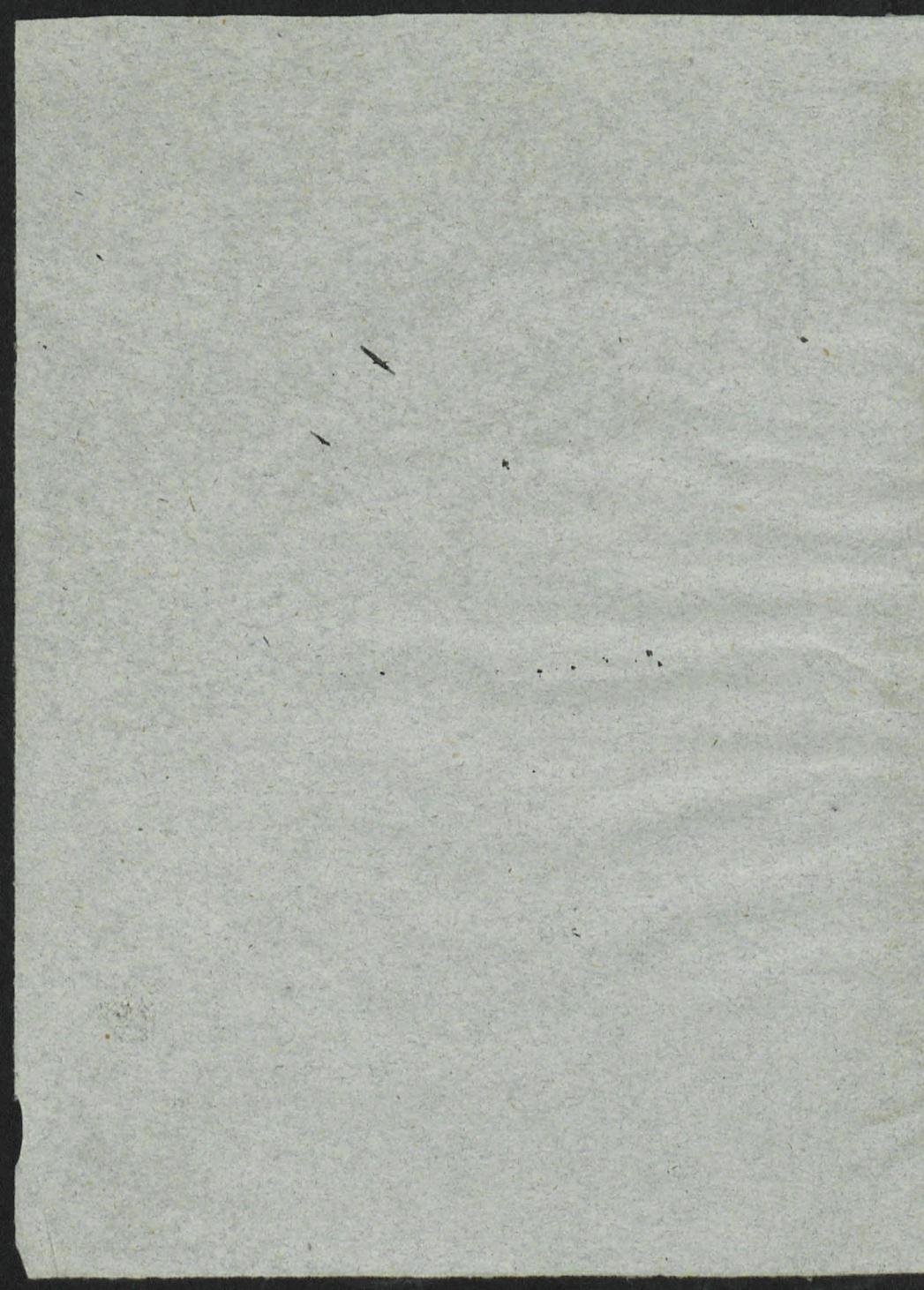
XVII

703









435  
3

QVÆSTIO  
**D E D I V I N A**  
**V O L V N T A T E   E T**  
**R A D I C E   C O N T I N -**  
**gentiæ.**

A MARTINO CAMPIO VADOVIO  
Theologo Ordinario, publicè in Alma Academia Cracouien: Die Iulij ad disputationem proposita.

Præsidente Admodum Reudo ac Magnifico Dño  
M. Andrea Schoneo S. Theologiæ et f. V.  
Doctore, eiusdem Academiæ Rectore Vigilantissimo, et Procancellario dignissimo.



CRACOVIAE,

Apud Viduam Iacobi Sibeneycher, Anno Dñi,  
J 608.

18.137

СУДОВЫХ  
САМІЧІСЬ  
ТІСТАТИН  
ВОЛУНІТІ  
РАДІОЕКОНОМІ



XVII - 703 - 110

1893

Perillustri ac R̄ndissimo Dño,

STANISLAO SVŁOWSKI,  
ABBATI TINECENSI, DOMINO  
Mœcenati ac Patrono singulari.



Ts non mediocri beneficio Conuentus Tinecensis deuinctus, non posse me plus ulli loco, quam illi debere, ingenuē profiteor; tamen vehementer mihi gaudeo, & illi gratulor, Te virum omni heroicarum virtutum genere ornatisimum, litterarum & literatorum virorum amantisimum, nostręq; Academie studiosissimum, Abbatem illi diuinitus datum esse. Quem, cum florere ingenio, dexteritate, industria, aliisq; egregiis & amandis animi dotibus, Ecclesia semper suspexerit; quo maius curriculun⁹ incitamentumq; virtus tua haberet; illi fruendi potestatē, Aulae sollicitae eiusmodi virorum non denegauit; in qua ita caute agis, ut non offendas; ita modestè, ut omnibus placeas; ita liberaliter, ut paucos inuidos: plurimos amicos habeas, ita splendide, ut qui sis, & quibus ortus (quoniam id minus quam alia estimas) appareat. Ita verò comitate, benignitate, hospitalitate, cum omnibus certas, ut nullum tibi tempus effluat vacuum laude aut glorie sterile. Que res me mouit plurimum, ut cum disputationem Theologicam publicè instituere in animum induxissem, Tu mihi occurrisses, cuius fauore & patrocinio fretus, possem confidentius in arenam descendere. Talem enim Te in animo meo gerere cœpi, qualis profecto es, nec alter statuere possum, quam illud, quod Te familiaritatibus amicitiisq; doctissimorū ac præstantissimorum virorum dedisti, ac iudicio corundem dignus habearis, quem propter integratem & humilitatem venerentur omnes, propter ingenium verò litterasq; colant. Quem ego unus ex omnibus mibi in vita reliqua præcipuum debere esse duxi, quoniam ex quo cœpi esse in clientela tua iam est nefas à minimo animi tui sensu alienare habere voluntatem, inò verò quidquid colligere mibi existimationis ex bonis litteris potero id totum ad amplificandum nominis tui claritatem curabo referri & optabo. Quem animum meum vñà cum hæc exigua animi testificatione obseruantia mea erga Te ut boni consulas etiam atq; etiam rogo. Datum ē Collegio Maiori XI.  
Calend: Iulij, Anno Domini 1608.

Perillustris ac Reuerendissime D. V.

obseruantissimus

M. Martinus Campius Vadouius,  
S. Theologie Professor ordinarius.

Quæstio  
DE DIVINA VOLVN-  
TATE ET RADICE CONTIN-  
gentiæ.

U. Diuinæ voluntatis actus lumine naturæ et fidei  
notus circa increatam essetiam et creaturas pos-  
sibiles necessarius: Circa tamen creaturas futu-  
ras omnino liber, sine ulla perfectionis additi-  
one, simplicissimus, immutabilis, ac inuariabilis,  
quibusdam rebus necessitatem imponat, quasdā  
verò contingenter fieri permittat, nec ne-

CONCLVSIO I.

Diuinæ voluntatis actus lumine naturæ, et fidei  
notus est.

COROLLARIVM I.

In Deo voluntas est per modum actus purissimi.

COROLLARIVM II.

Deus vult voluntate beneplaciti omnium salutem  
& rectam vitam.

COROLLARIVM III.

Omnis intelligens est volens, lumine naturæ conse-  
guenter se habent.

## CONCLVSIO II.

Diuinæ voluntatis actus circa essentiam suam et bonitatem est necessarius.

### COROLLARIVM I.

Deus suam Naturam & personas absoluta necessitate diligit.

### COROLLARIVM II.

Deus cum se amat necessario non se amat ut finem propriè ac positiuè, sed negatiuè.

### COROLLARIVM III.

Diuinus amor versatur circa creaturas tanquam media in ordine ad finem.

## CONCLVSIO III.

Voluntas Dei necessariò fertur in res possibiles.

### COROLLARIVM I.

Deus amore simplicis complacentiæ diligit creaturas possibiles necessariò.

### COROLLARIVM II.

Diuina voluntas liberè volendo aut nolendo causa est, ut res sint vel non sint.

### COROLLARIVM III.

Voluntatem Diuinam necessariò ferri in res possibiles nihil dicit imperfectionis.

## CONCLVSIO IIII.

*Voluntatis Diuinæ actus circa creaturas est omnino liber.*

### COROLLARIVM I.

*Deus vult omnia extra se propter suam bonitatem.*

### COROLLARIVM II.

*Deus nullam diligeret creaturam nisi scipsum priùs ratione diligeret.*

### COROLLARIVM III.

*Ex obiectis creatis Deus vult unum esse propter aliud, non autem vult unum propter aliud.*

## CONCLVSIO V.

*Voluntas Dei qua voluit ab æterno creaturas producere non est aliqua realis Dei perfectio ipsi intrinseca.*

### COROLLARIVM I.

*Actus voluntatis Diuinæ ut terminatur ad Diuinam essentiam, dicit perfectionem in Deo.*

### COROLLARIVM II.

*Actus voluntatis Diuinæ quatenus terminatur ad Creaturas, quo pacto est causa potens illas producere, est perfectio in Deo.*

### COROLLARIVM III.

*Velle diuinum ut ad creaturas terminatur non est quid reale in Deo,*

# CONCLVSIO VI.

Diuinæ voluntatis actus simplicissimus, immutabilis, ac inuariabilis, quibusdam rebus necessitatem imponit, quasdam verè contingenter fieri permittit.

## COROLLARIVM I.

Tanta est eminentia actus voluntatis Diuinæ, ut illo possit Deus vnumquodque obiectum amabile iuxta mensuram & dignitatem eius, vel necessariò vel liberè diligere; aut etiam odio habere.

## COROLLARIVM II.

Diuina voluntas est causa contingentia ratione suæ infinitæ efficaciæ.

## COROLLARIVM III.

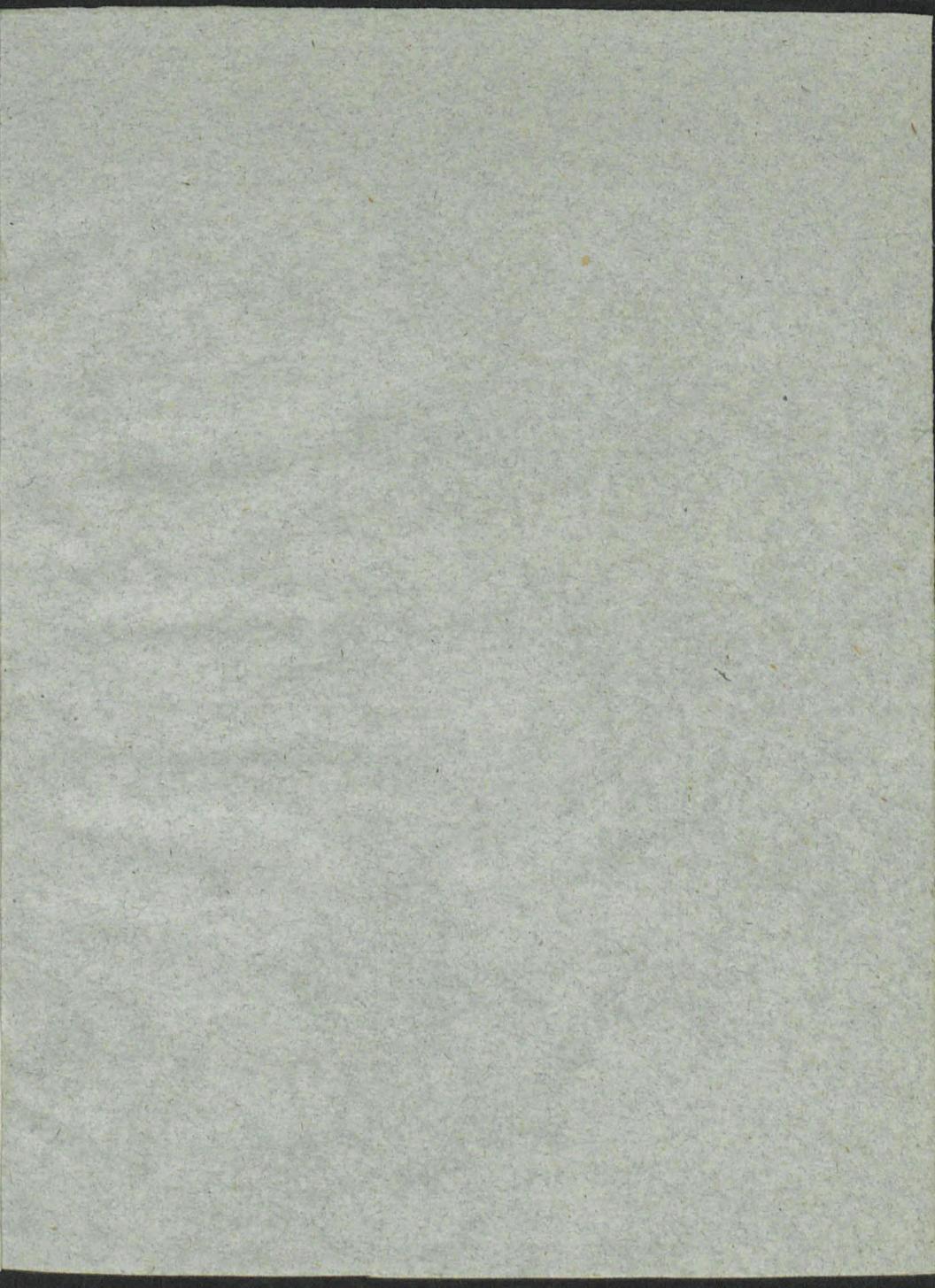
Ex eo quod Deus voluit ab æterno omnia, non sequitur ea necessariò ita esse necessitate absolta, sed tantùm conditionata.

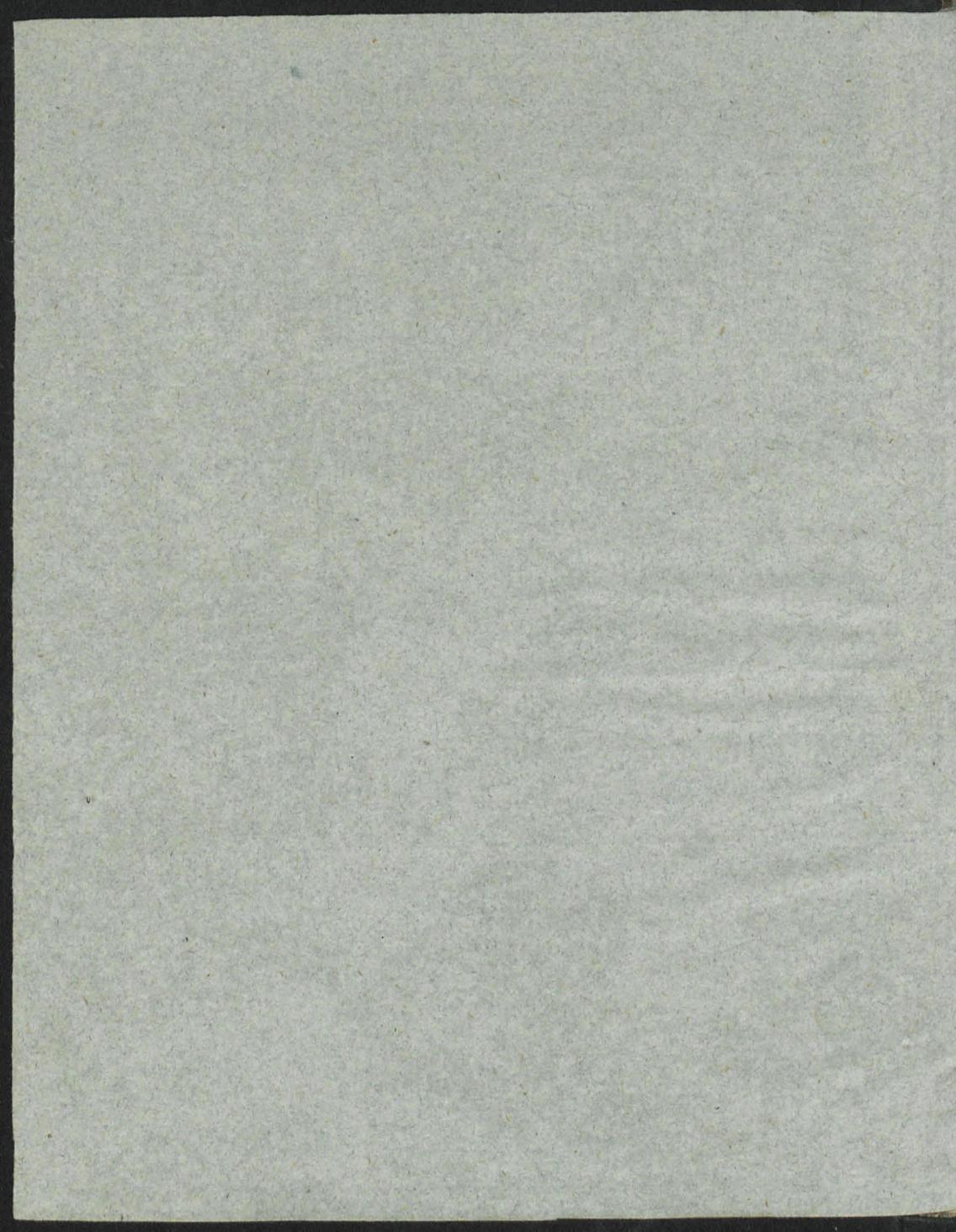
Hæc Quæstio cum suis Conclusionibus & Corollariis disputabitur in Lectorio DD. Theologorum Almæ Acad: Crac: die Iulij.

*Ad maiorem Dei Opt: Max: Gloriam.*



10%





6143  
—  
2

